

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 995, 15 martie 2022, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Preînscriseri Online 2022
Feb - Iun
Licență/Masterat

- Drept
- Administrație publică
- Contabilitate și informatică de gestiune
- Management
- Marketing
- Psihologie
- Pedagogia învățământului primar și preșcolar
- Informatică
- Medicină Veterinară
- Kinetoterapie și motricitate specială
- Educație fizică și sportivă

admitere.spiruharet.ro

București, Constanța, Brașov, Craiova, Câmpulung

FII STUDENT LA USH!

La universitatea *Spiru Haret* s-a dat startul campaniei de preînscriseri online!

Viitorii studenți și masteranzi se pot preînscris până pe 30 iunie 2022!

• 5 centre universitare:

București, Brașov, Câmpulung, Constanța, Craiova

• 11 facultăți • 31 programe de Licență

• 23 de programe de Masterat

Dacă își vor confirma locul până la 31 iulie 2022, candidații preînscrisi NU VOR MAI ACHITA TAXA DE ADMITERE în valoare de 150 de lei!

SĂPTĂMÂNA PORTILOR DESCHISE
14 - 18 Martie 2022

PREMIUMSCHOOL.RO
COMUNICARE@PREMIUMSCHOOL.RO

Start ÎNSCRIERILOR la clasa pregătitoare de la Școala Gimnazială *INTERNATIONAL PREMIUM SCHOOL OF BUCHAREST!*
Sunteți invitați să vizitați cea mai modernă unitate de învățământ din Sudul Capitalei și să vi se prezinte oferta educațională!

Hai și tu să fii ELEV PREMIUM!

• 021 334 5324 / 0771 139 615 • Șoseaua Berceni nr. 24, Sector 4, București

Oferta educațională a Universității *Spiru Haret* pentru anul universitar 2022-2023

- Pagina 3 -

Întrebările sunt grele

Mioara VERGU-IORDACHE

E mai greu să pui întrebări decât să dai răspunsuri. Întrebarea cuprinde un pic din răspuns, din răspunsul așteptat/bănuț. Răspunsul poate să nu aibă legătură cu întrebarea. Nu, nu am învățat acest lucru la școală. L-am observat și mai ales îl observ în lumea pe care o populăm. Puțini întreabă pentru a afla. Cei mai mulți întreabă pentru a fi confirmați. De aceea, de multe ori, răspunsul nici nu mai are importanță, nu mai este așteptat. Am văzut că aceeași propoziție sau frază poate fi întrebare sau răspuns în funcție de semnul de punctuație folosit.

Accesul neîngrădit la cunoaștere (insist!, accesul, nu cunoașterea) pare suficient pentru ca fiecare să fie specialist în orice, oricând și oriunde. Un citat bine asortat convinge de profesionalismul persoanei care întreabă sau care răspunde. Ce înțelege publicul cititor, privitor, ascultător, telespectator? Nu contează, dacă: acceptă, pe negândite, tot ce se spune, fără să mai întrebe, fără să mai ceară amănunte, dacă este în admirație față de emitentul narațiunii/expunerii, dacă... *Magister dixit!*

Diversitatea opiniilor apare, paradoxal, ca un atac la democrație, democrație care se bazează pe drepturi și libertăți, pe libertatea de exprimare. Aproape pe nesimțite, cu ajutorul „distanțării fizice”, numite totuși cu temei „distanțare socială”, în pandemie, societatea noastră (și nu numai) s-a încă mai divizat parcă pe lozinca bolșevică „cine nu este cu noi este împotriva noastră”, expresie preluată, prelucrată și convertită ideologic, interesat, din Biblie.

Dar cine suntem „noi”? Cine suntem „voi”? Nu suntem cu toții locuitorii acestei țări pe care ne-o dorim mai bogată, mai frumoasă, mai viețuitoare în pace? Nu toți ne dorim să fim sănătoși, prosperi, fericiți? Cine hotărăște că numai unii au dreptul să-și spună părerea, iar alții au libertatea doar de a asculta? „Noi” sau „voi”?

„Lăsat de capul lui”, românul știe ce are de făcut, înțelege mersul lumii. Nu avem nevoie de explicații, de motivații pentru a fi empatici, pentru a ști care-i partea bună ce trebuie urmată. Ultimele săptămâni au dovedit-o cu prisos. Până ca „noi” sau „voi” să facă planuri, românii au cuprins într-o îmbrățișare oamenii la nevoie, cetățeni ucraineni, femei și copii, bătrâni, bărbați, tineri. Nu s-au gândit la politică, la revanșe, nu s-au gândit la altceva decât la omenie. Căldura și generozitatea, spontane, emoționante, fac portretul real al acestui popor, care, sigur, ca orice pădure, are și uscături. Oamenii aceștia generoși nu au pus întrebări incomode și nu au așteptat, nici imbolduri, nici răspunsuri, când și-au deschis inimile și casele pentru a adăposti oameni la necaz. Dar au dreptul să pună întrebări, orice fel de întrebări, și să primească răspunsuri, toate răspunsurile adevărate. Este obligatoriu ca răspunsurile să aibă greutate întrebărilor. Pentru că, da, întrebările sunt grele!

Nicolae TITULESCU 4 martie 1882 – 17 martie 1941

„Ziua următoare i-am spus Lordului Halifax: „Marea Britanie este împotriva admiterii Etiopiei în Societate pentru simplul motiv că acolo există sclavie?”. „Da”, a răspuns lordul Halifax. „Atunci eu sunt pentru admiterea Etiopiei”, am replicat eu, „deoarece sclavia este o instituție naturală și, ca să o dovedesc, nu-l voi cita pe Aristotel, primul care a spus acest lucru, ci un autor pe care niciun englez nu va îndrăzni să-l combată – Darwin (Charles Robert Darwin)”. „Și am deschis cartea găsită din întâmplare seara precedentă și am citit ceea ce spunea în esență: „Furnicile au obiceiul să țină sclavi. Furnica sclav aduce hrană furnicii stăpână. Aceasta din urmă este obișnuită să fie cărată în spate de către furnica sclav”. Dar un lucru curios – remarcă Darwin – „doar două feluri de furnici fac sclavi. Ele sunt furnicile care aparțin Elveției și Marii Britanii, cele mai liberale națiuni din lume”. „Dar – adaugă Darwin ca un bun englez – furnicile engleze își tratează sclavii cu mai multă blândețe decât cele elvețiene.” Toată lumea a izbucnit în râs. Și astfel am trecut cu dibăcie primul mare hop din cariera mea diplomatică. Lord Halifax, însă, nu a depus arme.”

„Este de dorit reforma Pactului Societății Națiunilor?”

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Răspunderea pentru îngrijirea, protecția, creșterea și asigurarea dezvoltării copiilor revine în primul rând părinților sau reprezentanților legali ai acestora. Declarația drepturilor copilului, proclamată de Adunarea generală ONU, prevede, încă din 1959, necesitatea asigurării unei protecții speciale pentru copilul dezavantajat din punct de vedere fizic, mental sau social și stabilește dreptul acestuia la educație. Familia este, în general, mediul în care copilul se bucură de dragoste, securitate morală și materială și în care copilul învață pentru prima dată normele sociale. Plecarea părinților în străinătate are efecte pe termen scurt și pe termen lung și poate produce dezechilibre la nivel emoțional și comportamental din cauza lipsei suportului de care copiii beneficiază acasă. Atunci când întâmpină probleme, familia reprezintă principala sursă de sprijin, mai ales dacă dificultățile sunt legate de școală.

Rolul școlii crește în cazul în care unul sau ambii părinți sunt plecați în străinătate și cadrele didactice preiau indirect rolul de suport în anumite domenii. Din păcate, nimeni nu poate suplini în totalitate lipsa părinților. Este necesară o colaborare strânsă cu sistemul de asistență socială, psihologul școlar și cu întreaga comunitate pentru a crea oportunități de dezvoltare pentru copiii din această categorie.

În cursul anului 2021 s-a deschis o axă de finanțare din fonduri europene pentru copiii care au părinți plecați în străinătate, astfel fiind aprobate mai multe proiecte având acest grup țintă, dintre care amintim: *Șansa este de partea ta*, - proiect al primăriei orașului Seini în parteneriat cu Liceul Tehnologic Agricol *Alexiu Berinde, Intervenții integrate de stimulare a participării la educație a copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate* - proiect derulat de Organizația *Salvați Copiii România* etc.

Asociația „Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură” este preocupată permanent de creșterea calității educației în România și derulează în parteneriat cu cinci Inspectorate Școlare Județene următoarele proiecte, care se implementează până în decembrie 2023: *ProAcces* - județul Giurgiu, *FormAcces* - județul Botoșani, *EduAcces* - județul Sibiu, *DidactAcces* - județul Brăila și *InfoAcces* - județul Vaslui.

Proiectul POCU/784/6/24/139636 – *InfoAcces* are ca grup țintă 270 de preșcolari și elevi din județul Vaslui cu părinți plecați la muncă în străinătate. Acesta este în derulare din aprilie 2021 și are următoarele obiective operaționale direct legate de copiii din grupul țintă:

- suport educațional sub formă de ore suplimentare de Matematică/ Informatică (online sau clasic, după caz);
- suport psiho-social sub formă de consiliere psihologică, consiliere vocațională, dezvoltare abilități emoționale, sociale, interpersonale.

Pe lângă ajutorul oferit copiilor, reprezentanții acestora, minim 200 la număr, vor beneficia de servicii de educație parentală și servicii de consiliere socială, iar pe termen lung, în cadrul activității de dezvoltare socio comunitară, experții din proiect își propun crearea unei rețele de parteneriate care să reprezinte un real suport pentru acești copii. Dezvoltarea unei rețele parteneriale între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate se va realiza în jurul Inspectoratului Școlar Județean Vaslui și va fi o structură consultativă comunitară care poate contribui la o mai bună identificare, protecție și monitorizare a copiilor din județul Vaslui care au părinți plecați la muncă în străinătate.

Pentru realizarea rețelei *InfoAcces* se realizează lunar întâlniri de lucru și evenimente la care participă cadre didactice și membri ai comunității pentru identificarea situației la nivel local și ulterior găsirea de soluții pentru acordarea de sprijin pe termen lung pentru copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate.

Marti, 22 februarie 2022, începând cu ora 13.00, a avut loc, cu participarea Școlii Gimnaziale *Mihail Sadoveanu* Huși, o *Sesiune de conștientizare, informare și analiză* a situației copiilor din județul Vaslui cu părinți plecați în străinătate, în vederea dezvoltării rețelei parteneriale de sprijin. La întâlnire au fost prezente 26 de persoane, experți din proiect și specialiști în educației și s-au dezbătut provocările pe care le întâmpină mediul educațional în lucrul cu copiii ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate.

În cadrul prezentării proiectului au fost aduse la cunoștința cadrelor didactice avantajele pe care proiectul *InfoAcces* le aduce în școală și comunitate și oportunitățile de dezvoltare a mediului în care copiii cresc și sunt educați. A fost prezentat în premieră proiectul *Start ONG*, lansat în luna februarie 2022 de *Kaufland România* și implementat de Asociația *Act for Tomorrow* prin care instituțiile de învățământ pot solicita

Evenimentele din luna februarie organizate în cadrul activității *Dezvoltare socio-comunitară* a Proiectului *InfoAcces* - POCU/784/6/24/139636

finanțare comunitară. De asemenea, prin intermediul proiectului *InfoAcces* se pune la dispoziția managementului școlar, online și pe e-mail, un *Catalog de oportunități/ surse de finanțare relevante pentru îmbunătățirea situației privind copiii cu părinți plecați în străinătate și pentru dezvoltare socio-comunitară*, prin care se dorește impulsionează instituțiile de învățământ în ceea ce privește depunerea de proiecte de dezvoltare comunitară: <https://infoacces.snsr.ro/retea-parteneriala/surse-de-finantare>.

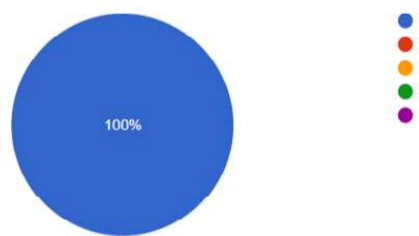
Prezentarea Școlii Gimnaziale *Mihail Sadoveanu* Huși a fost prilej de bucurie, fiind vorba de o comunitate unită în care cadrele didactice sunt preocupate permanent de bunăstarea copiilor. „Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.” Sunt cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur după care se ghidează comunitatea școlară. În unitatea de învățământ există 856 de elevi, din care 74 au un părinte plecat la muncă în străinătate, 6 elevi sunt cu părintele unic susținător plecat și 1 elev are ambii părinți plecați la muncă în străinătate. Cu toate acestea, nu sunt probleme semnificative, cele punctuale soluționându-se prin convorbiri cu altele instituții publice sau private, astfel că la nivelul proiectului *InfoAcces* ne propunem să dezvoltăm parteneriate școlară - comunitate care să permită dezvoltarea pe mai multe domenii de interes pentru copii.

Sesiunea de conștientizare, informare și analiză a situației copiilor din județul Vaslui cu părinți plecați în străinătate în vederea dezvoltării rețelei parteneriale de sprijin a fost considerată excelentă de toți cei douăzeci de participanți care au completat *Chestionarul măsurare a gradului de satisfacție a participanților la evenimentele InfoAcces - 22.02.2022*.

Participanții au fost încântați de informațiile noi obținute și au cotel evenimentul ca fiind plăcut, de ajutor și pozitiv.

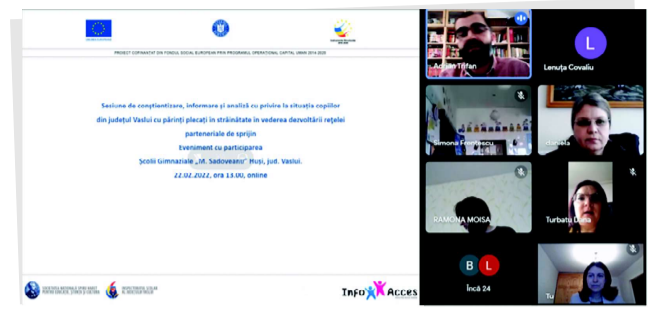
9. Evaluare generală a evenimentului- Notați pe o scară de la 1 la 5, unde 1 = „nesatisfăcător” și 5 = „excelent”:

20 de răspunsuri

Miercuri, 23 februarie 2022, a avut loc ultima sesiune din luna februarie dedicată conștientizării, informării și analizei situației copiilor din județul Vaslui cu părinți plecați în străinătate, în vederea dezvoltării rețelei parteneriale de sprijin. La eveniment au participat unsprezece cadre didactice din Liceul Tehnologic *Petru Rareș* Vetrișoia, specialiști în educație cu vârste cuprinse între 39 și 60 de ani, cu o vastă experiență în lucrul cu copiii.

Evenimentul *InfoAcces* organizat este prima întâlnire în comunitate, cum de altfel sunt toate evenimentele organizate până în prezent, scopul inițial fiind de colectare de informații de pe plan local referitoare la situația copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate. Ulterior se vor organiza evenimente în care vor fi implicați factori de influență la nivel local și județean.

Dotat cu o bogată bază materială, Liceul Tehnologic *Petru Rareș* Vetrișoia este o unitate de învățământ care dispune de utilaje moderne și cadre didactice pregătite teoretic și practic, ceea ce oferă avantaje multiple elevilor: conectarea la câmpul muncii și ușurința pentru găsirea de lucru după finalizarea ciclului școlar. În unitatea de învățământ există un procent de 10% copii cu părinți plecați la muncă în străinătate și o fluctuație a plecărilor părinților pe parcursul anului școlar. Populația localității a scăzut în ultimii ani și la fel și numărul persoanelor care pleacă în străinătate, ceea ce a dus la diminuarea problemelor existente în comunitate. Cu toate acestea, cadrele didactice întâmpină dificultăți în ceea ce privește comunicarea cu părinții care au plecat, deoarece aceștia nu se interesează de situația școlară a copiilor și nici nu îi susțin în corectarea anumitor probleme. Aparținătorii care sunt mai în vârstă nu fac față provocărilor pe care generațiile mai tinere le aduc în fața lor și astfel plecarea părinților în străinătate se soldează cu creșterea absenteismului, rezultate școlare scăzute la învățătură, copiii fiind ușor influențabili de cei din jur. Managementul unității de învățământ a vorbit cu o franchețe deosebită despre efectele psihologice și comportamentale ce apar la copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate: singurătate, depresie, consum de tutun și alcool, comportamente agresive, lipsa de empatie etc. Aceștia au multe dorințe și sunt etichetați de colegii lor ca și copii de bani gata în condițiile în care primesc resurse materiale de la părinți. La nivelul unității de învățământ nu există psiholog care să lucreze cu copiii pe termen lung, astfel că parteneriate în acest domeniu ar fi de un real ajutor pentru elevii din Liceul Tehnologic *Petru Rareș* Vetrișoia.

Activitatea de dezvoltare socio-comunitară a proiectului *InfoAcces* își propune să realizeze parteneriate între școli, autorități, instituții locale, ONG-uri și comunitate prin care să promoveze un mediu școlar și social prietenos și nonviolent care să prevină comportamentele de risc, absenteismul și abandonul școlar.

În cadrul evenimentului s-a acordat o atenție deosebită diseminării rezultatelor acestuia de pe site-ul <https://infoacces.snsr.ro> și prezentarea de *Bune practici* pe care comunitatea din Vetrișoia le poate lua ca model în lucrul cu copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate.

Proiectul este în acord cu recomandările formulate în *Cadrul Strategic pentru Cooperarea Europeană în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ET2020)* și contribuie la îndeplinirea obiectivelor sectoriale în domeniul educației stipulate în *Strategia Europa 2020*. Din punct de vedere al reglementărilor naționale, acesta vizează: Strategia educației și formării profesionale din România pentru perioada 2016-2020 (Hot. nr. 317/2016); Strategia privind Reducerea Părăsirii Timpurii a Școlii; Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 322014-2020; Strategia Națională pentru Învățare pe tot Parcursul Vieții; Regulamentele de organizare și funcționare ale ISJ; Planurile de Dezvoltare Regională și Locală; Planurile de Dezvoltare Instituțională ale Școlilor.

Informații suplimentare despre activitățile și evenimentele *InfoAcces* pot fi consultate pe site-ul proiectului <http://infoacces.snsr.ro/> cât și pe rețelele de socializare: Facebook: <https://www.facebook.com/InfoAcces-106350121594314/>; Twitter: https://twitter.com/acces_info

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Irina Elena ANDRONIE
Expert organizare evenimente
dezvoltare parteneriate *InfoAcces*

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
AL JUDEȚULUI VASLUI

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE:

Florentina Stemate

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI

ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

ISO 9001 certificat nr. 639C

Oferta educațională a Universității Spiru Haret pentru anul universitar 2022-2023

BUCUREȘTI

Facultatea de Educație Fizică și Sport

• Șoseaua Berceni nr.24, Sector 4 (Apărătorii Patriei) • Telefon: 021 317 19 00;
• e-mail: admitere_efs@spiruharet.ro, secretariat_efs@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Educație fizică și sportivă; Kinetoterapie și motricitate specială
MASTERAT – Educație fizică și antrenament sportiv; Kinetoterapia în afecțiunile locomotorii

Facultatea de Medicină Veterinară

• B-dul Basarabia nr. 256, Sector 3 • Telefon: 021 242 15 75; 021 242 15 76; 021 455 1079
• e-mail: admitere_mv@spiruharet.ro, secretariat_mv@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Medicină veterinară

Facultatea de Psihologie și Științele Educației

• Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6 • Telefon: 021 455 10 21; 021 316 97 85;
• e-mail: admitere_pse@spiruharet.ro; secretariat_pse@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Psihologie; Pedagogia învățământului primar și preșcolar
MASTERAT – Psihologie clinică și intervenție psihologică; Psihologie organizațională și managementul resurselor umane

Facultatea de Inginerie și Informatică

• Strada Fabricii nr. 46G, Sector 6 • Telefon: 021 316.97.85; 021 316.97.86 int. 144;
• e-mail: admitere_iig@spiruharet.ro; secretariat_iig@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Informatică
MASTERAT – Tehnologii moderne în ingineria sistemelor informatice

Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative

• Șoseaua Berceni nr. 24, Sector 4 • Telefon: 021 334 44 19; Fax: 021 334 52 63;
• e-mail: admitere_sjpa@spiruharet.ro, secretariat_sjpa@spiruharet.ro, decanat_sjpa@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Drept; Administrație publică
MASTERAT – Administrație publică și management în context european; Științe penale

Facultatea de Științe Economice

• Strada Fabricii nr. 46 G, Sector 6 • Telefon: 021 316 97 83;
• e-mail: admitere_se@spiruharet.ro; secretariat_se@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Marketing; Marketing (în limba engleză); Contabilitate și informatică de gestiune; Management
MASTERAT – Audit financiar contabil; Contabilitatea agenților economici și a instituțiilor publice; Managementul integrat al afacerilor; Marketing și relații publice în afaceri

BRAȘOV

Facultatea de Psihologie și Științele Educației

• Strada Turnului nr. 7 • Telefon: 0268 54 80 44 – interior 108;
• e-mail: admitere_pseb@spiruharet.ro, secretariat_pseb@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Psihologie; Pedagogia învățământului primar și preșcolar
MASTERAT – Psihologie clinică și intervenție psihologică; Consiliere educațională (interdisciplinar cu domeniul Psihologie)

Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

• Strada Turnului nr. 7 • Telefon: 0268 54 80 44 – interior 111;
• e-mail: admitere_sjeab@spiruharet.ro, secretariat_sjeab@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Management; Drept
MASTERAT – Cooperare internațională în justiție; Dimensiunea europeană a managementului organizației

CÂMPULUNG

Facultatea de Științe Economice

• Strada Traian nr. 223 • Telefon: 0248 51 22 84; 0248 51 06 00;
• e-mail: admitere_secl@spiruharet.ro, secretariat_secl@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Contabilitate și informatică de gestiune
MASTERAT – Contabilitate și managementul afacerilor

CONSTANȚA

Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice

• Strada Unirii nr. 32-34 • Telefon: 0241 54 50 15 – interior 111 și 112; 0241 54 14 90; 0241 54 14 91;
• e-mail: admitere_sject@spiruharet.ro, secretariat_sject@spiruharet.ro; decanat_sject@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Management; Management (în limba engleză); Drept
MASTERAT – Științe penale; Management organizațional și antreprenoriat; Organizational management and entrepreneurship; Contabilitate, expertiză și audit

CRAIOVA

Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative

• Strada Vasile Conta nr. 4 • Telefon: 0251 42 33 95;
• e-mail: admitere_sjeac@spiruharet.ro, secretariat_sjeac@spiruharet.ro
LICENȚĂ – Contabilitate și informatică de gestiune; Management; Drept; Administrație publică
MASTERAT – Audit intern în sistemul public și privat; Științe penale și criminalistică; Administrație publică și management în context european; Finanțe și administrație publică europeană

Universitatea Spiru Haret prin CCOC oferă suport emoțional

De-a lungul timpului, Universitatea Spiru Haret a susținut prin diferite acțiuni ale Centrului de Consiliere și Orientare în Carieră (CCOC) persoane care au și au avut nevoie de sprijin!

În aceste momente de grea încercare pentru poporul din Ucraina, Universitatea Spiru Haret prin Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră oferă gratuit suport emoțional, prin intermediul platformelor de comunicare (Skype, WhatsApp), vorbitorilor de limba română din Ucraina. Specialiștii noștri vor acorda gratuit ședințe de consiliere, refugiaților vorbitori de limba română. Programarea ședințelor se face în prealabil prin e-mail, convenindu-se asupra datelor și orelor de întâlnire.

Specialiștii noștri vor oferi sprijin emoțional și conexiune umană, fără implicare în dezbateri ideologice sau politice.

Detalii la adresele de mail:

elena.sandu@spiruharet.ro

ina.morarescu@spiruharet.ro

amina.parvescu@spiruharet.ro

sp.stan.victoria@spiruharet.ro

INIMI din România pentru SUFLETE din Ucraina!

Colegiul Universitar Spiru Haret împreună cu partenerii săi *Consiliul Mondial Român*, *Asociația Mihai Eminescu Luceafărul*, *Asociația AER*, *Asociația Inimi Laolaltă pentru copii* au pregătit colete cu îmbrăcăminte și încălțăminte de sezon, produse de igienă și alimente, pentru refugiații din Ucraina. Coletele au fost așezate pe grupe de vârstă, etichetate.

Dacă vreți să contribuiți, este nevoie de:

- Șervețele umede și uscate
- Conserve în cutie, nu borcane (pateu, pește, brânză, mâncare gătită, mâncare bebeluși)
- Supe instant
- Măști și dezinfectant
- Șervețele umede și uscate

• Termosuri

- Produse de igienă: săpun, periute și pastă de dinți, șampon, gel duș pentru adulți și copii
 - Pături de bebeluși și adulți
 - Încălțăminte comodă și îmbrăcăminte
- Acestea trebuie să fie în stare perfectă, igienizate, etichetate pe vârste și mărimi, cu bilet pe fiecare!

Centrele de colectare: sediul din Bulevardul Basarabiei nr. 256 (mijloace de transport: metrou, stația Republica, tramvai, linia 36 sau 46), autoturismul personal, punct de reper *Faur Poarta 1*, în incinta Facultății de Medicină Veterinară a Universității Spiru Haret, Sector 3, și *Kids Club Tei* - Strada Ispravnicului nr. 25, Sector 2.

UNIONE EUROPEANĂ

INSTRUMENTE STRUCTURALE 2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

ANUNT

ASOCIAȚIA “SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ”,
în parteneriat cu
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BRĂILA,
organizează

Sesiunea de informare și conștientizare cu privire la situația copiilor din județul Brăila cu părinți plecați în străinătate în vederea dezvoltării rețelei parteneriale de sprijin din cadrul proiectului POCU/784/6/24/139602 – DidactAcces

Consecințele negative ale migrației părinților

Evenimentul, organizat cu sprijinul Școlii Gimnaziale *Mihai Eminescu* Brăila, va avea loc la sediul acesteia, Aleea Cutezătorilor 2, Brăila, în data de **16.03.2022, ora 12.00**.

Proiectul are ca obiectiv general acordarea de suport pentru disciplinele Matematică și Informatică, precum și consiliere psiho-socială pentru copiii din județul Brăila care au cel puțin un părinte plecat în străinătate în ultimele șase luni.

În urma implementării proiectului se vor obține următoarele rezultate: servicii suport educațional Matematică/ Informatică pentru 270 de preșcolari și elevi, din județul Brăila, din care minimum 28 aparținând minorității rome și minimum 44 din mediul rural; dezvoltarea abilităților emoționale/ consiliere socială/ suport emoțional/ psihologic/ consiliere vocațională pentru copiii din grupul țintă; servicii de dezvoltare a abilităților parentale sau, după caz, soluționarea diferitelor probleme de natură socială pentru minimum 200 de reprezentanți ai copiilor din grupul țintă (părinți/ tutori/ persoane care au în grijă copii cu părinți plecați la muncă în străinătate); dezvoltarea unei rețele parteneriale în județul Brăila între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate, în scopul asigurării sustenabilității din perspectivă instituțională.

Invitații participanți vor dezbate subiecte privind **Consecințele negative ale migrației părinților**, dar și alte subiecte pe care participanții le vor propune spre dezbateră.

Pentru informații suplimentare legate de proiect ne puteți contacta la:
Asociația “Societatea Națională *Spiru Haret* pentru Educație, Știință și Cultură”
Strada Italiană nr.28, sector 2, București
E-mail: didactaces@snsh.ro

Manager Proiect
Prof.univ.dr. Maria ANDRONIE

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
POCU/784/6/24/139602

UNIONE EUROPEANĂ

INSTRUMENTE STRUCTURALE 2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

ANUNT

ASOCIAȚIA “SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ”,
în parteneriat cu INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BRĂILA,
organizează

Sesiunea de consiliere și orientare pentru dezvoltarea de parteneriate între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate, în vederea sprijinirii copiilor din județul Brăila cu părinți plecați în străinătate din cadrul proiectului POCU/784/6/24/139602 – DidactAcces

METODELE DE ACORDARE A ASISTENȚEI PSIHO-SOCIALE ÎN CADRUL PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-COMUNITATE LOCALĂ PENTRU COPII DIN JUDEȚUL BRĂILA CU PĂRINȚI PLECAȚI ÎN STRĂINĂTATE

Evenimentul, organizat cu sprijinul Școlii Gimnaziale *Mihai Eminescu* Brăila, va avea loc la sediul acesteia, Aleea Cutezătorilor nr 2, Brăila, în data de **16.03.2022, ora 14.00**.

Proiectul are ca obiectiv general acordarea de suport pentru disciplinele Matematică și Informatică, precum și consiliere psiho-socială pentru copiii din județul Brăila care au cel puțin un părinte plecat în străinătate în ultimele șase luni.

În urma implementării proiectului se vor obține următoarele rezultate: servicii suport educațional Matematică/ Informatică pentru 270 de preșcolari și elevi, din județul Brăila, din care minimum 28 aparținând minorității rome și minimum 44 din mediul rural; dezvoltarea abilităților emoționale/ consiliere socială/ suport emoțional/ psihologic/ consiliere vocațională pentru copiii din grupul țintă; servicii de dezvoltare a abilităților parentale sau, după caz, soluționarea diferitelor probleme de natură socială pentru minimum 200 de reprezentanți ai copiilor din grupul țintă (părinți/ tutori/ persoane care au în grijă copii cu părinți plecați la muncă în străinătate); dezvoltarea unei rețele parteneriale în județul Brăila între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate, în scopul asigurării sustenabilității din perspectivă instituțională.

Invitații participanți vor dezbate subiecte privind **METODELE DE ACORDARE A ASISTENȚEI PSIHO-SOCIALE ÎN CADRUL PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-COMUNITATE LOCALĂ PENTRU COPII DIN JUDEȚUL BRĂILA CU PĂRINȚI PLECAȚI ÎN STRĂINĂTATE**, dar și alte subiecte pe care participanții le vor propune spre dezbateră.

Pentru informații suplimentare legate de proiect ne puteți contacta la:
Asociația “Societatea Națională *Spiru Haret* pentru Educație, Știință și Cultură”
Strada Italiană nr.28, sector 2, București
E-mail: didactaces@snsh.ro

Manager Proiect
Prof.univ.dr. Maria ANDRONIE

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BRĂILA

DidactAcces
POCU/784/6/24/139602

UNIONE EUROPEANĂ

INSTRUMENTE STRUCTURALE 2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Cod proiect: POCU/784/6/24/139600
Titlu proiect: *FormAcces*
Beneficiar: Asociația „Societatea Națională *Spiru Haret* Pentru Educație, Știință și Cultură”
Partener: Inspectoratul Școlar Județean Botoșani

Proiectul *FormAcces* – suport pentru elevii ai căror părinți sunt plecați în străinătate

Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, în calitate de partener, împreună cu Asociația „Societatea Națională *Spiru Haret* pentru Educație, Știință și Cultură”, în calitate de beneficiar, implementează proiectul *FormAcces*, cod MySMIS2014: 139600, din cadrul Programului Operațional Capital Uman, în vederea stimulării participării la educație a preșcolarilor și elevilor din județul Botoșani ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate.

Perioada de implementare a proiectului este mai 2021 – decembrie 2023.

Obiectivul general al proiectului constă în facilitarea accesului preșcolarilor și elevilor din județul Botoșani la un sistem educațional inovator și de calitate.

Prin acest proiect:

- § se oferă suport educațional de Matematică / Informatică și suport psiho-social unui număr de 270 de preșcolari și elevi din județul Botoșani;
- § se are în vedere crearea unei rețele parteneriale între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate în județul Botoșani;
- § se oferă servicii de educație parentală și de consiliere socială unui număr de 200 de reprezentanți ai preșcolarilor și elevilor din grupul țintă.

Grupul țintă este format din minimum 270 de preșcolari și elevi cu cel puțin un părinte plecat în străinătate de cel puțin 6 luni și din minimum 200 de reprezentanți ai copiilor din grupul țintă (părinți/tutori/persoane care au în grijă copii cu părinți plecați la muncă în străinătate), toți selectați din județul Botoșani.

În prezent, se desfășoară activități cu prima serie de elevi, în următoarele unități de învățământ : Școala Gimnazială *Leon Dănăilă* Darabani, Școala Gimnazială nr. 17 Botoșani, Școala Gimnazială *Octav Băncilă* Corni, Școala Gimnazială *Alexandru Ioan Cuza* Dorohoi, Școala Gimnazială nr. 1 Răchiți și Școala Gimnazială *Spiru Haret* Dorohoi.

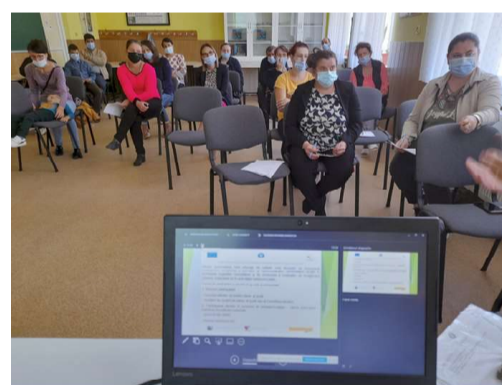
În cadrul proiectului, se preconizează crearea unei rețele parteneriale între școli, autorități locale, instituții locale, ONG-uri și comunitate în scopul asigurării sustenabilității din perspectiva instituțională și a unei structuri consultative comunitare la nivel județean, în vederea asigurării sprijinului necesar copiilor.

Coordonator partener (P),
prof.dr. Daniel BOTEZATU

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BOTOȘANI

FormAcces
POCU/784/6/24/139600

Școala Gimnazială *Leon Dănăilă* Darabani

Prăjeni

Școala Gimnazială *Spiru Haret* DorohoiȘcoala Gimnazială
Alexandru Ioan Cuza Dorohoi

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BOTOȘANI

VITRALII

VITRALII

Era frig. Viscolul iscodea pe sub căciulile legate sub bărbie cu șireturi. Fulgii ne înțepau obraji ca un roi de viespi flămânde.

Aproape, vedem baraca uriașă din lemn. Trunchiuri de brad, molid și pin roșu puse meșteșugit în cruce, prinse în șuruburi groase cât știuleții. Intrăm. Toți cei șaizeci și doi, scuturându-ne bocancii și mantalele poleite de gheață. Înăuntru e aproape bezna. Ferestrele micuțe sunt ferecate în zăpadă. Aprindem lămpile uriașe din tavan și privim în jur: peste o sută de paturi suprapuse, din fier ruginit, aliniat de o parte și de alta de-a lungul pereților. În spate, o sobă cum nu mai văzusem și nu aveam să mai văd vreodată. Uriașă, de culoarea ochiului umed. Facem repede focul, vărăm buștean după buștean în gura arzândă și nu trece mult până când aerul din baracă se încălzește. Ne scoatem hainele ude și lăsăm lângă sobă bocancii cazoni, în ordine. Mă întind pe spate în patul călduț, dar încă jilav. Tavanul ca un „V” întors e plin de cuiburi de păsări. Firele de iarbă uscată sunt țesute în fuioare laolaltă cu pânze de păianjen părăsite. Mă întorc pe o parte și privesc peretele de lemn din dreptul patului. **E plin de cuvinte scrijelite.** *Fritz liebt Helga.* Da, a iubit-o. Mai jos, *Willy will nach Hause.* Îi era tare dor de casă. Alături, *Warum bin ich hier?* Tare aș fi vrut să-l cunosc, să ne împrietenim și să-i spun bătându-l pe umăr că și eu mă întreb de ce sunt aici. Mi-e teamă însă că niciunul dintre noi nu va afla vreodată.

Baraca a fost construită de soldații germani în timpul celei de-a doua conflagrații mondiale. Tineri ca și noi, neștiutori, plini de viață, doar că ei au avut nefericirea, neșansa, disperarea de a fi chemați sub arme în vremuri de război. Noi, în timp de pace, militari cu termen redus, ei

Frantz liebt Helga

pentru vreme mai lungă – unii pentru eternitate. Și mă gândesc cât de greu trebuie să le fi fost acelor, în fond, copii, departe de casă, de mamele, iubitele sau soțiile lor. Oameni la început de drum, într-o lume ostilă, de neînțeles pentru ei, singuri, pierduți.

Îi strig pe ceilalți și le arăt. Începem cu toții să căutăm febril. Lângă sobă, *Gunther, Gerda und Mutti*, trei personaje scrijelite stângaci cu vârful baionetei, ținându-se de mâinile ca niște mățuri, uitându-se unul la altul. Ochii și nasurile sunt doar puncte. Gurile sunt linii drepte cu capetele ușor îndreptate în jos – pentru că familia aceea încrustată în lemnul pe atunci proaspăt al barăcii încetase să existe. Era doar o vagă amintire, un vis pierdut pe un drum fără întoarcere. Nu aveau de ce să zâmbească. Rătăciți într-un colț ascuns, în spațiul dintre două paturi cu vopseaua sărită, *Ion și Smaranda* stau cuibăriți într-o inimă-căuș mușcată adânc în lemnul din care acum curg lacrimi de rășină. Nume, vieți, povești. Bărbați tineri smulși din lumea lor.

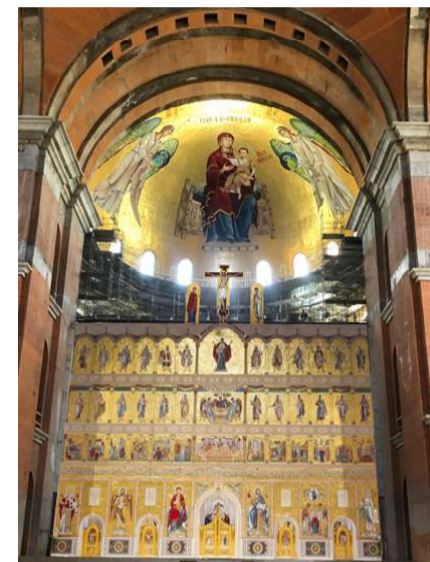
Acum îi cheamă Serghei, Nikolai, Vladimir. Ar putea să îi cheme John, Giuseppe, Juan, Gheorghe, Zbigniew sau, din nou, Frantz sau Willy. Dacă nu ne oprim. Aceiași tineri cu mustățile abia mijite, aceleași trupuri pline de o viață netrăită încă își vor risipi sângele, sudoarea și oasele pe cine știe ce pământuri departe de casă. Frica le va fi singurul tovarăș de drum. Iarși, dacă nu ne oprim. Nu știu dacă baraca aceea mai există. I-aș trimite acolo pe toți cei care încă mai cred că stegulețele de pe hărțile tactice sunt doar niște bucățele de hârtie înfipte într-o scobitoare. Nu, nu sunt. În spatele fiecărui petic de hârtie colorată sunt sute, mii, poate zeci de mii de visuri netrăite, de familii distruse. Niciodată, nicăieri în lume, nimeni nu trebuie să mai aibă ocazia de a scrijelii pe pereții vreunei barăci cuvinte de dor, de spaimă, de dragoste. Poate doar un singur cuvânt: *Pace.*

Dragoș CIOCĂZAN

Cel mai mare iconostas ortodox din lume, aflat în Catedrala Mântuirii Neamului - în Cartea Recordurilor

George V. GRIGORE

Catapeteasma Catedralei Mântuirii Neamului din București, realizată în întregime în tehnica mozaic, este unică în toată lumea ortodoxă prin dimensiunile ei impresionante: lungime de 23,8 m și o înălțime de 17,1 m, conform *Academiei Recordurilor Mondiale (Academy of World Records)* și Agenției de știri *Basilica* a Patriarhiei Române.

Proiectul a fost încredințat pictorului Daniel Codrescu și echipei sale. Inițial, pictorul gândise encadramente de marmură pentru fiecare icoană mare, dar din cauza faptului că greutatea materialului ar fi putut afecta structura de rezistență a catapetesmei, proiectul a fost refăcut. „Am ajuns la concluzia că cel mai bine ar fi ca această catapeteasmă să fie realizată integral din mozaic. Acesta a fost un punct esențial în care am regândit toată ideea inițială, dar păstrând iconografia și elementele la care deja ajunsesem” a spus coordonatorul lucrării. Opțiunea între frescă și mozaic a fost posibilă, explică pictorul Daniel Codrescu, „datorită rezistenței în timp mult mai ridicată a mozaicului și în special pentru că plasticitatea acestuia este mult mai generoasă, este mult mai enigmatic și mistic și se pretează foarte bine pentru ceea ce noi numim icoană ortodoxă”.

Echipa care s-a ocupat de proiect a fost împărțită în două grupe: prima s-a ocupat de realizarea mozaicurilor în atelier, iar cea de a doua de montarea acestora pe catapeteasmă. „Am rămas în atelier pe partea cea mai consistentă a echipei care a lucrat la elementele decorative, icoanele praznicare” a mărturisit Daniel Codrescu. Faptul că icoanele realizate în mozaic pe catapeteasmă sunt deosebit de mari, nu i-a oprit pe realizatori să lucreze cu finețea cu care ar fi fost realizată o icoană pictată. „Icoanele acestea care sunt foarte mari, de dimensiuni neobișnuite, și cu toate că sunt foarte mari ele sunt tratate foarte în detaliu, implică un alt tip de abordare, sunt un fel de micro mozaic”.

În total, pentru cei 400 mp ai catapetesmei, realizate în decursul anului 2018, s-au folosit 8 tone de mozaic. Iconostasul cuprinde 45 de icoane realizate în stil bizantin și așezate pe patru registre. Mozaicul este realizat din tesere fabricate în atelierul Orsoni din Veneția. Catapeteasma va fi acoperită cu mozaic pe ambele părți, însumând un total de 800 de metri pătrați de pictură.

Academia Recordurilor Mondiale mai menționează că, după ce catedrala va fi pictată integral, va deține cea mai mare colecție interioară de picturi în mozaic. De asemenea, pe absida altarului, este cea mai mare reprezentare a *Maicii Domnului (Platytera)* din România cel puțin, având 16 metri de la bază până la vârful aureolei. *Catedrala Națională* a fost sfințită la 100 de ani de la Marea Unire și are hramurile *Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor* și *Sfântul Apostol Andrei, Ocrotitorul României*. Înălțată de 120 de metri, catedrala va fi dotată cu opt lifturi. Clopotele catedralei au o greutate totală de 33 de tone și se află la o înălțime de 60 de metri. Catedrala Națională are 28 de uși de bronz cu reprezentări iconografice, acestea urmând a fi coordonate de un sistem computerizat care va comanda deschiderea automată în caz de alarmă. De asemenea, catedrala are un total de 392 de ferestre. În Altar, în piciorul *Sfintei Mese* este așezată o listă cu peste 350.000 de nume ale eroilor români cunoscuți, dar și fragmente din moaștele *Sfinților Martiri Brâncoveni* și ale *Mucenicilor de la Niculițel*. Peste 110 milioane de euro au fost investiți în construcția „la roșu”. În prezent, se fac lucrări de pictură în interior, tencuii și plăcări cu piatră la exterior. Se lucrează la subsoluri și la spațiile exterioare ale catedralei. Papa Francisc a vizitat *Catedrala Națională Ortodoxă a României* în 31 mai 2019, confirmând valoarea sa spirituală și istorică.

Surse: wikipedia.org; basilica.ro; crestinortodox.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Carmen GHEORGHE strălucește între pictură și poezie

Carmen Gheorghe strălucește când parcurge, cu grație, drumul dintre pictură și poezie.

Vă rugăm să vă prezentați.

Mă numesc Carmen Gheorghe, sunt născută în Huși, într-o seară de Crăciun, anul 1968. În amintirea orașului meu natal, am un proiect personal; pictez după fotografiile vechi, clădirile orașului, așa cum au fost cândva. Liceul *Cuza-Vodă* a fost locul unde am descoperit ceva al meu, o apropiere deosebită față de limba și literatura română. Cochetez cu poezia și, când postez lucrările pictate, le însoțesc de un mic text, ca o completare. Din anul 2000 locuiesc în București și în prezent lucrez ca funcționară.

Pentru ce ați ales pictura și muzica?

Îmi amintesc, ca și cum ar fi astăzi, ziua de 10.10.2016, când m-am ridicat din pat, unde stăteam de ceva timp, golită sufletește (pierdusem încă UN suflet drag pe lângă părinții mei) și într-o stare de abandonare, de negare a tot ce făcusem și crezusem până atunci. Fără măcar să știu ce fac, am scos dintr-un sertar un ciot de creion „chinezesc” și o hârtie ce stătea înghesuită în același loc. Am desenat, ca un copil de grădiniță, o fântână cu cumpănă. Dar trunchiul ce susținea cumpăna, avea rădăcini, deschiderea, prin care se sprijinea pârghia cu piatra atârnată de o parte și lanțul cu găleata de cealaltă parte, avea crengi înflorite. Fântâna era transparentă și se vedea găleata scufundată în apă. M-am uitat la schiță și m-am întrebat: „Ce-o mai fi și asta?” Apoi, totul a urmat ca și cum aș fi fost condusă de mâna, de ceva mai presus decât mine și de câte ori m-am simțit înălțată nu am uitat să privesc în sus, ca să nu mă simt mai înaltă decât sunt. Am întâlnit oameni care m-au îmbunătățit, „crescându-mă” în dorința mea de a mă exprima: la Școala de Artă București, la clasa expert

Iuliana Florea Lucan, dar am lucrat în anul 2 și cu domnul expert Florian Lucan. Nu pot să nu-mi amintesc ziua în care am dat admiterea: domnul profesor a ieșit în fața ușii, unde noi aspirații stăteam cu sufletul la gură, având în mână o bancnotă de un leu.

Momentul acela a trezit în mine o dorință și mai mare de a parcurge acest drum și de a-mi înmulți cunoștințele! „De aici sapă tu în închisuri!” „Orice lucrare are o cheie, totul se construiește în raport cu ea.” Acestea sunt atingerile celor doi pedagogi cu har. Sunt cuvinte cheie, hrănitore, care pot deschide adâncuri nebanuite!

Care sunt temele preferate? Natura statica, portret, peisaj?

Nu am preferințe și nu aleg. Inspirația îmi vine dintr-un cumul interior și dintr-o dată, „ceva îmi sare în ochi”, o copertă de carte, un maieu mototolit aruncat pe un fotoliu, interiorul unei căni cu resturi de cafea, imagini de pe zidurile de la metrou, pereți de bloc, pe care s-a scurs praful bățut de ploaie, fotografiile din călătorii sau imagini din filme. Ceea ce mă uimește însă este că încep într-un fel, având imaginea clară în fața ochilor, dar, pe măsură ce pictez sau desenez, lucrarea se transformă și mă trezesc că o termin cu totul altfel.

Preferăți lucrările dimensiuni mari sau mici?

Lucrările mele preferate de până acum sunt pe dimensiuni mici, făcute cu resturile de ulei rămase pe paletă, de la pânzele mari cu temele de la școală. Dacă, nu cred că are legătură cu dimensiunea, însă, pe suprafețe mari, ai un alt fel de libertate de mișcare și în plus s-ar putea să fii văzut, dacă vrei.

Ce ne puteți spune despre dumneavoastră, dincolo de dimensiunea artistică?

Acum știu că tot eu sunt și aici și dincolo. Când sunt la școală e una, dar dacă sunt acasă și lucrez, iar fiul meu dorește o omlată, mă opresc, i-o pregătesc, cu de toate și o servesc frumos pe tavă. La fel și dincolo mă ofer, dar transpunându-mă.

Unde vă vedeți peste 10 ani?

Nu știu, mă las purtată de ceea ce mă îndeamnă, o forță care nu-mi aparține, căreia nu mă mai pot opune. Iese, vrea să iasă și eu mă deschid, dar mai ales mă bucur de fiecare moment, care pavează parcă un drum ce pare cunoscut, dar pe care îl descopăr cu fiecare lucrare adăugată.

Vă rugăm adresați un mesaj celor care vă admiră lucrările.

Le mulțumesc pentru susținere, ceea ce fac îmi place, mă bucură, mă încântă, mă miră și pe mine în aceeași măsură că ceea ce „curge” e o binecuvântare și eu doar încerc să adun așa, strop cu strop, câte o linguriță, pahar, borcan, poate uneori o găleată. Această simțire e imaterială, ea umește și îmbogățește sufletul și astfel nu se mai pierde în rătăcite cărări, ci acumulează și se revarsă când timpu-i de cules.

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadespresaculturalasisportiva.wordpress.com>

CUVÂNTARE ȚINUTĂ DE NICOLAE TITULESCU LA LONDRA, LA INSTITUTUL REGAL PENTRU AFACERI INTERNAȚIONALE

Londra, 9 iunie 1937

„Este de dorit reforma Pactului Societății Națiunilor?”

Domnule președinte,
Doamnelor și domnilor.

Mulțumesc cu profundă recunoștință Lordului Cecil (Edgar Algernon Robert Cecil of Chelwood) pentru frumoasele cuvinte pe care a avut amabilitatea să mi le adreseze. Lunga mea colaborare cu Lordul Cecil la Societatea Națiunilor m-a făcut să nutresc pentru el trei sentimente: acelea de respect, de admirație și de afecțiune. Este cel mai dezinteresat slujitor al Idealului, pe care l-am cunoscut vreodată. În domeniul meu, mult mai modest și mai limitat, sunt și eu un slujitor al Idealului. Tocmai acest lucru explică, probabil, menirea noastră comună de a gândi și a simți, care stă la baza prețioaselor verigi care ne leagă.

Printre marile idealuri, pe care umanitatea a încercat să le slujească, acela al Societății Națiunilor ocupă un loc de frunte. Trebuie să admitem că în ultimul timp Societatea Națiunilor a înregistrat insuccese care i-au afectat profund prestigiul. Dacă unele dintre aceste insuccese le putem explica prin faptul că Societatea nu a acționat, cum a fost în cazul conflictului chinojaponez, ultimul insucces, cel legat de conflictul italo-etioopian, s-a datorat intervenției ineficiente a Societății.

Avem o Societate a Națiunilor. Ea trebuie să ființeze, dar, în egală măsură, trebuie să-și îndeplinească misiunea. Societatea nu este o academie morală, o breaslă de tehnicieni. Este o instituție politică, al cărei scop este să preîntâmpine războiul.

Care sunt cauzele insucceselor Societății? După părerea mea, nu începe nicio îndoială. Oamenii care întruchiează Societatea sunt cei care au eșuat în îndeplinirea misiunii lor internaționale. Aceia care întotdeauna caută vinovații în jurul lor, dar niciodată în ei înșiși, cred că Pactul a fost prost elaborat și că trebuie schimbat. Nu împărtășesc această opinie.

Nu am venit astăzi aici pentru a face oratorie. Am ales deliberat un subiect foarte arid, căci în spatele aspectelor sale tehnice este angajată cea mai mare luptă de idei din zilele noastre – lupta dintre vechile moduri de gândire și ideile născute din suferințele Marelui Război, lupta dintre izolaționismul egoist și orb și internaționalismul radiant și generos.

Am ales deliberat acest subiect, pentru a putea spune că acei ce luptă pentru distrugerea Societății Națiunilor folosesc limbajul sprijinitorilor ei cei mai înfocați. „Vrem să schimbăm Pactul pentru a-l îmbunătăți”, spun ei. Mulți dintre cei care spun așa, ar face mai bine să devină ei înșiși mai buni în loc să îmbunătățească Pactul. Biblia nu trebuie schimbată pentru că oamenii sunt păcătoși!

Când se vorbește despre îmbunătățirea Pactului, sunt vizate în mod special trei texte – Articolele 11, 16 și 19.

Permiteți-mi să încep cu ultimul, pentru ca în felul acesta atenția dumneavoastră să se poată concentra după aceea asupra Articolului 16, care este punctul vital al întregului mecanism al Societății.

Menționând Articolul 19, nu intenționez nicidecum să deschid aici o dezbatere privind interese locale. Doresc să mă mențin în domeniul unor largi probleme internaționale.

Mă voi mulțumi doar să remarc:

1) Când se consideră că Imperiul Britanic, Statele Unite ale Americii, Statele Americii de Sud, Franța, Belgia, Olanda, Elveția, Spania, Portugalia, Țările Scandinave, Statele Baltice, Statele Micii Înțelegeri, Rusia Sovietică, a căror politică actuală se bazează pe Societatea Națiunilor și o apropiere între state, nu cer o modificare a frontierelor, se trage concluzia că pentru imensa majoritate a țărilor revizuirea granițelor lor nu constituie o problemă.

2) Dacă, pe de altă parte, observăm că actuala politică a Germaniei privind Polonia și politica Italiei față de Iugoslavia nu sunt compatibile cu revizuirea frontierelor poloneze și iugoslave, ajungem la concluzia că problema frontierelor nu face parte dintre problemele care vor duce la izbucnirea războiului. Și cum războiul nu mai poate fi localizat acum, ar fi cea mai mare greșeală să se pornească un război mondial pentru interese locale, care vizează doar anumite state.

În privința Europei Centrale voi spune doar atât:

1) Nu părțile interesate au fixat actualele frontiere, ci marii experți englezi și americani.

2) Înainte de a stabili frontierele, acești experți au făcut un studiu foarte amănunțit pentru fiecare caz în parte și atât de bine și-au făcut treaba, încât ei înșiși au afirmat că, dacă s-ar aduce astăzi schimbări frontierelor, pentru a îndrepta ici și colo vreo nedreptate, rezultatul ar fi crearea unor noi nedreptăți, mult mai mari decât cele care s-ar încerca să se înlăture.

3) Fixarea unei frontiere e imposibil să nu creeze nemulțumire. Astăzi protestele vin din partea statelor care au pierdut teritoriu; mâine, ele vor veni din partea statelor cărora li se ia un teritoriu. E o lamentație fără sfârșit, un fel de *motto perpetuo* (care se repetă permanent), care nu poate fi potolită cu ușurință. Ce înseamnă, cel mai adesea, așa-zisele drepturi istorice? Luări în stăpânire a teritoriului, consacrate de timp. Cel puțin, actualele frontiere, dacă se mențin, ceea ce cred că se va întâmpla, vor avea meritul de a fi verdicte internaționale consacrate de timp.

Pentru a se revizui un modest contract de închiriere, este necesar consimțământul celor două părți interesate. Prin urmare, dacă vrea să aplice Articolul 19 al Pactului, nimeni nu poate să ia o bucată de teritoriu de la un stat și să o dea altuia, dacă primul stat nu și-a dat consimțământul. Și întrucât este clar că statele afectate de revizuire nu vor fi niciodată de acord cu modificarea condițiilor de aplicare a Articolului 19, vă întreb: Este oare înțelept să se deschidă, în legătură cu Articolul 19, o discuție publică care va răscoli sentimentele naționale, când știm dinainte că ea nu va duce la nimic?

Pentru mine nu există nicio îndoială, căci eu consider că adevărata soluție a neajunsurilor create de frontiere nu este revizionismul, care înseamnă transferarea neajunsurilor dintr-un loc într-altul, ci lichidarea lor prin îndepărtarea barierelor din calea circulației bunurilor și a oamenilor, precum și printr-o spiritualizare constantă și progresivă a ceea ce reprezintă o frontieră.

Dacă de la Articolul 19 trecem la Articolul 16, există argumente incontestabile în favoarea menținerii prezentului text, care, după cum voi demonstra, trebuie completat cu acorduri suplimentare, dar nu schimbat.

Acest text al Pactului are o asemenea claritate, leagă cu o forță atât de obligatorie pe toți membrii Societății, încât, dacă s-ar aplica întocmai, războaiele de agresiune ar eșua întotdeauna.

Dar, ca să nu fim acuzați de exagerare, să examinăm mai îndeaproape prevederile Articolului 16.

E important să remarcăm, în primul rând, că cuvântul sancțiune nu e folosit în Pact. A impune sancțiuni înseamnă a pedepsi sau a reprimă. De aici, anumite persoane au dedus că Articolul 16, prin amenințările pe care le conține, are drept obiectiv mai mult preîntâmpinarea violării, decât împiedicarea acțiunii statului violator al Pactului. Nu împărtășesc această opinie.

În primul rând, Articolul 16 preconizează excluderea din Societatea Națiunilor a oricărui membru care încalcă una din obligațiile Pactului. Acest lucru reprezintă o formă de represiune în toată regula.

Apoi, deși prevenite, prin amenințarea pe care o constituie pentru agresor, prevederile Articolului 16 sunt și represive.

Se spune că Articolul 16 prevede măsuri polițienești. Sunt de acord. Dar una e ca polițistul care asigură ordinea pe străzi să spună: „Circulați, vă rog”, și cu totul altceva, ca același polițist, în anumite situații, să-și scoată revolverul și să tragă.

Pentru a rezuma ceea ce cred: consider că Articolul 16, preventiv prin amenințările pe care le conține, constituie în același timp un tip de represiune a colectivității națiunilor împotriva violării dreptului internațional de către oricare națiune.

Trecând de la paragraful 1 la paragraful 2 al Articolului 16, trebuie să recunosc că formularea este de o asemenea natură, încât aplicarea lui poate fi, în mare măsură, o chestiune de preferință. Consiliul are, într-adevăr, datoria să recomande membrilor Societății forțele militare cu care să contribuie la forțele armate destinate pentru a face respectate obligațiile Societății.

O recomandare din partea Consiliului este un lucru foarte important, căruia orice guvern trebuie să îi acorde cea mai serioasă atenție, dar rămâne o recomandare, ceea ce înseamnă că nu are forță obligatorie. Nimeni nu poate susține în mod serios că membrii Societății sunt obligați să intre în război în virtutea paragrafului 2 al Articolului 16. Nu e mai puțin adevărat că, dacă sancțiunile militare sunt opționale, din Articolul 16 rezultă că există patru obligații cu caracter net obligatoriu din punct de vedere juridic. În primul rând, există obligația de a aplica imediat măsurile economice stipulate în paragraful 1 al Articolului 16. Urmează obligația membrilor Societății de a-și acorda unul altuia ajutor reciproc în aplicarea măsurilor economice și financiare, așa încât pierderile și neajunsurile ce pot rezulta de pe urma lor să fie reduse la minimum. Apoi, avem obligația de a ne acorda unii altora sprijin reciproc pentru a ne opune oricărei măsuri speciale îndreptate împotriva oricărui

membru de către un stat violator. În sfârșit, există obligația membrilor de a lua măsurile necesare pentru a facilita trecerea prin teritoriul lor a trupelor oricărui membru al Societății care participă la o acțiune comună pentru a asigura respectarea obligațiilor Societății. Această din urmă obligație trebuie să ne rețină mai mult atenția. În jurul acestui punct au avut loc recent negocieri importante. Implică ea oare o obligație automată. Da și nu.

Trebuie făcută o distincție.

Fiecare membru al Societății Națiunilor este îndreptățit să decidă, cu deplină și completă suveranitate, care stat este agresor, într-un conflict.

Dar odată ce un stat a indicat liber agresorul, obligația de a da drept de trecere trupelor devine, după părerea mea, o consecință automată.

Recunoașterea faptului că statul X este agresor, dar în același timp rezervarea dreptului de a accepta sau a respinge trecerea trupelor este după părerea mea o imposibilitate.

Obligația a fost deja acceptată în trecut de către fiecare stat la semnarea Pactului Societății Națiunilor.

Este foarte adevărat, trebuie să se considere cazul unui stat care, din cauza poziției sale geografice, riscă să devină el însuși victimă a agresiunii dacă își deschide frontierele trupelor străine care atacă agresorul. După părerea mea, poziția geografică a unui stat îi dă dreptul să subordoneze trecerea trupelor problemei asistenței militare din partea membrilor Societății pentru propria sa apărare, dar acest stat nu poate să se sustragă obligațiilor formale care îi revin prin Articolul 16 al Pactului.

„Risc ajutându-te, prin urmare ajută-mă, ca să te pot ajuta” mi se pare a fi doctrina Pactului. „Recunosc că X este agresorul, dar nu te pot ajuta, pentru că aș risca” un asemenea limbaj... mi se pare a fi o totală negare a Pactului.

Să examinăm acum ce se înțelege prin cuvintele „acțiune comună”; ele apar în paragraful 3 al Articolului 16, cu privire la trecerea trupelor. Pentru a exista obligația de a acorda trecerea trupelor trebuie oare să existe o acțiune din partea tuturor membrilor Societății? Sigur că nu. Aceasta ar însemna ca lipsa unui contingent din Paraguay, să spunem, să împiedice statele Europei să-și dea asistență în temeiul Articolului 16. Fără îndoială, nu aceasta a fost intenția autorilor Pactului. „Totul sau nimic” poate fi o deviză în dragoste, dar nu în politică. „Ceva e mai bine decât nimic” mi se pare că este comandamentul înțelepciunii politice.

Dar în ce constă acest ceva?

O persoană, care are o foarte înaltă responsabilitate și care de curând a vorbit în numele unei țări interesate în mod deosebit de problema trecerii trupelor în temeiul Articolului 16, a spus că „acțiunea comună” înseamnă cel puțin acțiunea vecinilor. Nereclamând participarea tuturor membrilor Societății pentru aplicarea ultimei părți a paragrafului 3 al Articolului 16, acest om a dat dovada marii sale inteligențe politice, care, de altfel, este unanim recunoscută. Dar solicitând acțiunea vecinilor, el a vorbit ca cetățean al țării sale. Există și alte țări care așteaptă asistență, nu de la vecinii lor, care le sunt dușmani, ci de la vecinii agresorului. În cazul acesta, cum s-ar putea vorbi de acțiunea vecinilor, pentru a aplica prevederile Articolului 16?

Părerea mea este că acel ceva la care se reduce acțiunea comună a Articolului 16 chiar și în ochii oamenilor responsabili, care sunt cei mai interesați, trebuie căutat în pactele de asistență mutuală încheiate în conformitate cu Pactul.

Iată deci, domnilor și doamnelor, comentată, cu toată precizia necesară, legea internațională în vigoare privind sancțiunile.

Această lege internațională a suferit lovitură care i-au prejudiciat poate prestigiul în ochii anumitor oameni, dar ele nu i-au afectat în niciun fel forța obligatorie. Nu loviturileucid o lege, căci legea nu se compară nicidecum cu corpul omenesc. O lege poate doar să fie abrogată în forma convenită; sau o nouă decizie se poate substitui vechii legi, care apoi dispăre. Lucrul acesta mă determină să vă vorbesc despre frumoasele amendamente din 1921, care nu au cunoscut niciodată forța de lege.

La 4 octombrie 1921, Adunarea a votat anumite rezoluții, impunând amendamente la Articolul 16, și anumite rezoluții privind arma economică, menite să servească drept ghid.

(Continuare în pagina 7)

„Este de dorit reforma Pactului Societății Națiunilor?”

(Urmare din pagina 6)

Ce sunt aceste amendamente? Ce sunt aceste reguli directe? Ce valorează ele, atâta timp cât amendamentele nu au intrat în vigoare? Amendamentele sunt patru la număr. Numai ultimul constituie o schimbare importantă a textului Articolului 16. După cum am văzut, acest articol plasează toate statele Societății pe picior de egalitate în privința obligațiilor lor în cazul sancțiunilor; acest al patrulea amendament schimbă structura Articolului 16, făcând ca pentru anumite state aplicarea lui să fie imediată, iar pentru altele, întârziată.

Niciun amendament nu a intrat în vigoare. Ele sunt nule și neavenite.

Dar la 4 octombrie 1921, Adunarea a votat o rezoluție ce prevede ca amendamentele propuse să constituie îndreptare pe care ea le recomandă provizoriu Consiliului, până când aceste amendamente vor fi puse în vigoare în forma cerută de Pact.

Au trecut șaisprezece ani, dar amendamentele nu au intrat încă în vigoare.

Dacă ar fi să se admită că Pactul poate fi modificat prin orice fel de amendamente care nu pot intra în vigoare, adăugându-se că, până la intrarea lor în vigoare, ele vor fi recunoscute provizoriu ca valabile, Societatea ar putea fi distrusă de jocuri care ar părea copilărești. Ar fi de preferat să dizolvăm Societatea, decât să ținem deasupra ei o asemenea sabie a lui Damocles. De aceea voi spune:

În măsura în care amendamentele din 1921 completează textul Pactului, fără a-l contrazice, ele pot constitui îndreptare pentru membrii Societății. În măsura în care aceste amendamente contrazic textul Pactului, ele sunt nule și neavenite.

De ce, atunci când, de curând, s-a făcut o încercare de a pune în acțiune sistemul sancțiunilor, acest sistem s-a dovedit a fi ineficient?

Articolul 16 nu a dat rezultatele așteptate din două motive. Primul, adevărata solidaritate dintre Franța și Anglia s-a stabilit încet. Al doilea, Articolul 16 nu a fost aplicat în concordanță cu cerințele actualei legi internaționale, ci ca și cum amendamentele din 4 octombrie ar fi intrat în vigoare.

Și întrucât vorbesc despre solidaritatea franco-britanică și întrucât am cunoscut îndeaproape problema admiterii Etiopiei la Societatea Națiunilor și chestiunea sancțiunilor*, permiteți-mi să vă spun o poveste, care are cel puțin două merite; este adevărată și nu e tristă. Căci cum vom putea învinge greutățile vieții, dacă nu vom avea curajul să rădem din când în când?

În 1923, adică aproape la începutul carierei mele diplomatice, am fost ales vicepreședinte al Comisiei VI. Eram foarte mândru de titlul meu, deși se pare că la Geneva este regula ca vicepreședinții să nu prezideze niciodată. Am funcționat de două ori ca președinte ales al Adunării Societății și de fiecare dată am avut doisprezece vicepreședinți care să mă ajute în atribuțiile mele. Dar niciunul dintre ei nu a ocupat vreodată scaunul prezidențial. Tradiția Genevei reclamă acest procedeu.

Așadar, vă puteți da seama ce soartă obscură mă aștepta ca vicepreședinte al unei simple comisii. Dar, un accident m-a scos din umbră. Președintele meu, dl Hymans, a fost obligat să părăsească Geneva pe neașteptate și a trebuit să-i iau locul. Printre problemele înscrise în ordinea de zi era inclusă o problemă care le întrecea în importanță pe toate celelalte – chestiunea admiterii Etiopiei în Societate. Două state, Italia și Franța, luptau cu înfocare pentru admiterea ei. Câteva state, conduse de Marea Britanie, se opuneau acestei admiteri, în special pentru un motiv extrem de grav – existența sclaviei în Etiopia.

Brusc, începuturile mele diplomatice erau confruntate cu cea mai mare dificultate – aceea de a fi între două mari puteri și a trebui să alegi între ele.

Ca orice președinte care se respectă, am numit imediat un subcomitet, care cel puțin avea meritul de a evita orice publicitate într-o dispută dintre marile puteri și de a pregăti un acord.

Îmi amintesc încă ședințele acestui subcomitet ținute în toamna anului 1923 la Geneva. Nu eram prea mulți. Un reprezentant al Țărilor Nordice, care imediat s-a raliat în sprijinul punctului de vedere britanic și cei doi protagoniști principali, dl Henry de Jouvenel, reprezentantul Franței, și dl Wood, ministru al Educației, ulterior Lord Irwin, iar în prezent Lord Halifax (Edward Frederick Lindley Wood Halifax), reprezentantul Marii Britanii. I-am ascultat pe acești domni fără să spun nimic. Votul meu ca președinte conta dublu. Dar cui să-l dau?

Într-o seară, pe la ora șapte, Lordul Halifax, destul de ironic, mi-a pus întrebarea direct: „Care este părerea președintelui nostru?” Am invocat scuza că e prea târziu ca să încep să vorbesc și am fixat o întâlnire pentru dimineața următoare. Am plecat acasă deprimat. Nu știam ce să fac. Vila de lângă Geneva, unde locuiam, avea o bibliotecă bine înzestrată. În mod mecanic am luat o carte și am deschis-o la întâmplare. Am nimerit un pasaj care mi-a umplut sufletul de bucurie. Eram salvat. Ziua următoare i-am spus Lordului Halifax: „Marea Britanie este

împotriva admiterii Etiopiei în Societate pentru simplul motiv că acolo există sclavie?”. „Da”, a răspuns lordul Halifax. „Atunci eu sunt pentru admiterea Etiopiei”, am replicat eu, „deoarece sclavia este o instituție naturală și, ca să o dovedesc, nu-l voi cita pe Aristotel, primul care a spus acest lucru, ci un autor pe care niciun englez nu va îndrăzni să-l combată – Darwin (Charles Robert Darwin)”. Și am deschis cartea găsită din întâmplare seara precedentă și am citit ceea ce spunea în esență: „Furnicile au obiceiul să țină sclavi. Furnica sclav aduce hrană furniciei stăpână. Aceasta din urmă este obișnuită să fie cărată în spate de către furnica sclav”. Dar un lucru curios – remarcă Darwin – „doar două feluri de furnici fac sclavi. Ele sunt furnicile care aparțin Elveției și Marii Britanii, cele mai liberale națiuni din lume”. „Dar – adaugă Darwin ca un bun englez – furnicile engleze își tratează sclavii cu mai multă blândețe decât cele elvețiene.” Toată lumea a izbucnit în râs. Și astfel am trecut cu dibăcie primul mare hop din cariera mea diplomatică. Lord Halifax, însă, nu a depus armele. El a scos din servietă acordul de interzicere a importului de arme în Etiopia și, sprijinindu-se pe documente, a pretins că Etiopia l-a încălcat, adăugând: „Și acum mai citați-l pe Darwin, dacă puteți!” Peste câteva zile, ajungându-se la un acord între Franța, Italia și Marea Britanie, am semnat scrisoarea prin care informam Etiopia că este admisă în Societate.

Dacă lipsa de solidaritate franco-engleză a caracterizat începutul tragediei care poate fi intitulată „Etiopia și Societatea Națiunilor”, dacă în special astăzi se recunoaște cât de legitimă a fost împotrivirea Angliei, tot târâgânarea în stabilirea unei adevărate solidarități franco-britanice explică de ce sancțiunile Articolului 16 nu au funcționat cum trebuie. De la bun început, Franța a limitat aplicarea Articolului 16 la sancțiuni economice. Mai mult decât atât, aceste sancțiuni, în loc să fie aplicate complet și automat, au fost aplicate treptat, în etape, și parțial.

Când citești minutele pe anii 1935 și 1936, te frapează derizoriul a discuțiilor purtate și al deciziilor luate. Societatea a tipărit unsprezece volume privind conflictul italo-etopian. Ele conțin 1696 pagini mari, tipărite mărunț. Și totul la ce bun? Pentru ca să se ajungă la discuții interminabile privind alcătuirea unei liste de bunuri prohibite a fi importate în Italia – armamente, cai, măgari sau cămile, mangan...! S-a discutat mult în legătură cu petrolul. Dar anumite state au condiționat includerea lui pe listă de o ofertă anterioară de împărțire parțială a victimei, în cazul în care Italia ar înceta ostilitățile. Din cauza aceasta un ministru și-a pierdut postul. Iar rezultatul final a fost acela că Italia a putut să cumpere petrol nestânjenită, până la cucerirea finală a Etiopiei pe calea armelor.

Și totuși, în spatele acestor aparențe înșelătoare, există ceva bun care te frapează. Atunci când s-a aplicat pentru prima dată Articolul 16, a existat atâta solidaritate în intențiile, dacă nu în actele, tuturor membrilor Societății! Această mare înfrângere a Societății, departe de a îndreptăți descurajarea, permite, din contră, mari speranțe pentru acțiuni internaționale comune în viitor; aceasta, desigur, dacă suntem dispuși să tragem învățăminte din trecut, ceea ce vom face.

Oare ce trebuie să facem pentru ca Articolul 16 să poată opera satisfăcător în viitor? Cred că trei lucruri:

- 1) Trebuie să abandonăm rezoluțiile și amendamentele din 1921, care nu au niciun fel de forță legală.
- 2) Trebuie să completăm Articolul 16 cu acorduri militare regionale.
- 3) Trebuie să dezvoltăm sistemul preventiv, care va permite fie aplicarea din ce în ce mai rar a Articolului 16, fie utilizarea sancțiunilor înainte ca să se considere că un stat a violat Pactul.

Să fim realiști.

Pentru ca Articolul 16 să opereze cum se cuvine, trebuie să existe atât sancțiuni economice universale, cât și sancțiuni militare regionale. Fiecare membru al Societății este obligat să se alăture sancțiunilor economice, altminteri nu va exista o legătură serioasă între statele care formează Societatea. Pe de altă parte, numai anumiți membri sunt obligați să dea ajutor militar și aceasta reprezintă pentru ei o datorie obligatorie. Acestea sunt statele din regiunea afectată de izbucnirea războiului.

Într-adevăr, din punct de vedere al securității, Europa trebuie să fie divizată în regiuni. Anticipând aplicarea Articolului 16, sau a Articolului 15, paragraful 7, sau în cazul în care Consiliul nu face nicio recomandare, statele vor fi legate prin pacte regionale de asistență mutuală. Aceste pacte trebuie lăsate deschise aderării tuturor părților interesate, astfel încât să evite orice asemănare cu pactele antebelice. Cu asemenea pacte nu este necesară schimbarea Pactului Societății; ele sunt acorduri făcute în virtutea Articolului 21 și sunt suprapuse Pactului Societății.

Dar pentru a face sancțiunile cu adevărat eficiente, mai trebuie luată o măsură. Pot exista state care să pregătească metodic un act de agresiune. Politica lor economică, subordonând nevoile populației la programul de reînarmare, care întrece cu mult nevoile lor de apărare, acumularea rezervelor de materii prime care nu s-ar putea obține în timp de război și care întrec cu mult nevoile lor în timp de pace – toate acestea ne dezvăluie pregătirea unui război.

Ce poate face Societatea și ce ar trebui să facă Societatea în asemenea împrejurări?

Am examinat această situație într-o comisie în 1926, împreună cu dl de Brouckere (Louis de Brouckere) și Lordul Cecil. Îmi amintesc că aveam gripă și că Lordul Cecil a aranjat ca ședințele să aibă loc la mine acasă, în salon. De aceea, Foreign Office a instalat acolo o masă rotundă, acoperită cu postav verde. Eram foarte emoționat că masa oficială, în jurul căreia au loc dezbateri, se afla în casa mea. Mărturisesc acum, după unsprezece ani, că în cursul nopții m-am dus de câteva ori să mângâi postavul acela verde! Cum să vă explic? Masa de conferință este pentru mine ceea ce este o pistă cu iarbă pentru un cal de curse!

Comisia noastră a întocmit un raport, care a fost aprobat de Consiliu în 1927. Trebuia să examinăm foarte îndeaproape posibilitățile de a aplica sancțiunile ca o măsură preventivă și de a le doza în raport de intensitatea pericolului unui război.

Pentru a ajunge la rezultate concrete, Articolul 16 trebuie considerat ca prelungire a Articolelor 11 și 10.

Cred că o interpretare a Articolului 11 ar putea fi suficientă. Dar acest text presupune pentru aplicare votul celor două părți interesate. Ajung astfel la concluzia că cea mai practică soluție este un amendament la Articolul 16. Este singurul amendament pe care l-aș accepta.

Dar vom avea oare unanimitatea necesară în acest scop? E foarte îndoielnic.

Așa că întreb: de ce să modificăm Pactul? Dacă nu îl putem întări, în sensul aplicării Articolului 16 ca măsură preventivă, cel puțin să păstrăm Pactul așa cum este.

Să-l păstrăm și să-l aplicăm ad litteram.

El satisface toate cerințele vieții bazate pe dreptate și pace.

Lumea este cuprinsă de o mare criză morală – din care pot rezulta fie o nouă filosofie de viață, produs al secolului al XX-lea, fie o catastrofă.

Această nouă filosofie poate fi fondată consolidând foloasele morale câștigate în urma suferințelor Marelui Război și adăugând tot ce am învățat din lecțiile războiului.

Democrația, pe care am crezut-o sigură, este amenințată de doctrina Statelor totalitare.

Slăbirea Pactului astăzi ar fi cea mai fatală lovitură dată democrației. Ar însemna o întoarcere la izolarea din zilele dinaintea războiului. Ar însemna distrugerea începutului bunei funcționări a vieții internaționale, pe care am obținut-o de la semnarea tratatelor de pace.

Noi înșine ar trebui să ne schimbăm, pentru a deveni oamenii dorii de Pact.

Nu, nu vom salva pacea slăbind Pactul pentru a face posibilă colaborarea Statelor totalitare. Ne vom atinge scopul convingând aceste state să intre în această organizație serioasă – reprezentată de actuala Societate a Națiunilor – și să colaboreze cu ea.

Nu, nu vom salva pacea ocolind obligațiile Pactului sub pretext că îl modificăm. Pacea poate fi salvată întărind Pactul și, în special, aplicând complet și atent obligațiile existente. Nu, nu vom găsi cel mai bun mijloc de a salva pacea căutând în jurul nostru cui să-i plasăm responsabilitatea, ci cercetându-ne propria conștiință și supunându-ne legilor morale care ne guvernează viața interioară.

Democrația engleză trebuie să ia conducerea în marea luptă care se poartă.

Democrația engleză trebuie să înlăture neliniștea cauzată de teama că dictaturile se vor întinde dincolo de frontierele lor actuale, că s-ar putea instala pretutindeni, în toate țările, pentru a ne răpi fiecareia dintre noi principalul motiv pentru care trăim: Libertatea.

Numai în acești termeni vom avea domnia unei păci adevărate, pe care am definit-o: O stare de spirit drept scop.

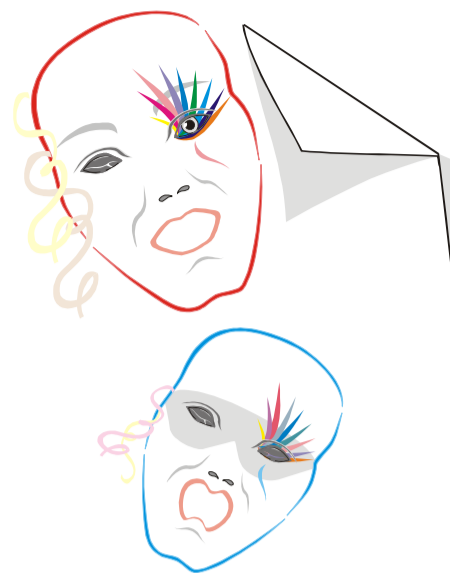
O organizare legală drept instrument și un strigăt venit din inimă drept mod de a-i fixa în conștiința lumii imperioasele ei comandamente.

(Nicolae Titulescu,

Pledoarii pentru pace,

Editura Enciclopedică, București, 1996)

* La 7 decembrie 1935, Consiliul Societății Națiunilor, dezbătând problema agresiunii Italiei împotriva Etiopiei, a aprobat concluziile raportului Comitetului celor șase conform căruia „Guvernul italian a recurs la război, contrar angajamentelor prevăzute în Articolul 12 al Pactului Societății Națiunilor”, hotărând, în baza Articolului 16 al Pactului, să aplice sancțiunile prevăzute în asemenea cazuri. Adunarea Societății Națiunilor a aprobat la 10 octombrie 1935 hotărârea de a aplica sancțiuni Italiei care a atacat Etiopia, adoptând o rezoluție prin care se crea un nou comitet de coordonare a aplicării sancțiunilor prevăzute de Articolul 16 din Pact. Guvernul român a trecut efectiv, la 21 octombrie 1935, la aplicarea sancțiunilor hotărâte de Societatea Națiunilor împotriva Italiei ca urmare a agresiunii întreprinse împotriva Etiopiei. La 26 noiembrie 1935, după consultări cu guvernele statelor membre ale Micii Înțelegeri și ale Înțelegerii Balcanice, Guvernul român răspunde la nota de protest italiană din 11 noiembrie 1935, arătând că România participă la măsurile adoptate de Societatea Națiunilor din fidelitate față de Pact și din respect față de hotărârile Adunării și Consiliului Societății Națiunilor.

Teatrul profesionist românesc din Vârșeț (Serbia)

Scena în limba română „Petru Cârdu” – pasiune, dăruință și talent

George V. GRIGORE

Trebuie să știm că românii din jurul granițelor țării noastre (moldoveni, bănățeni, tribali, moroșeni, aromânii, vlahii etc.) au luptat și luptă din greu pentru păstrarea identității naționale, pentru cultura și tradițiile lor. Istoria, cultura și tradițiile lor trebuie cunoscute și de noi, românii din interiorul granițelor țării. Astfel, s-au adunat cărți în limba aromână la București, spre a se crea o mare bibliotecă virtuală, s-a turnat un film artistic în limba aromână (regia Toma Enache), mai multe filme documentare, dar și proiecte culturale și spirituale deosebite.

O instituție de cultură ce merită a fi amintită aici este Teatrul Popular Românesc din Vârșeț. Înființarea Teatrului Popular Românesc la Vârșeț în anul 1949 a însemnat un factor important în procesul de promovare a vieții și culturii teatrale românești în Voivodina (Serbia). Teatrul Popular a avut un rol pozitiv stimulând activitatea secțiilor de diletanți (amatori) din satele românești și apropiind spectatorul obișnuit de la țară de scenă. Însă, după șapte ani de existență, pe 17 mai 1956, acest teatru este desființat, iar motivul invocat a fost lipsa de mijloace financiare. După aproape jumătate de secol, datorită angajamentului Comunității Românilor din Serbia, în anul 2003, la Vârșeț se reînființează *Teatrul Profesionist Românesc*, care într-un interval de 10 ani a prezentat 20 de premiere cu 10 reprezentații pentru fiecare premieră, adică 200 de spectacole.

La ora actuală, *Teatrul Profesionist Românesc* poartă numele de *Scena în limba română „Petru Cârdu”* de pe lângă Teatrul Național *Sterija* din Vârșeț. Petru Cârdu a fost un mare aromân, aproape 10 ani directorul acestui teatru, poet și publicist, critic literar și mediator în dialogul cu marii scriitori ai lumii. Memorabile rămân interviurile sale cu Cioran, Ionesco, Eliade, Noica, Crnjanski, Bogza, Stănescu, Bulatović, Pavić, Pavlović, Arrabal, Preda, Zlobec, Blandiana, Bugajski, Kupriyanov. Fiecare dintre aceste interviuri a fost de fapt un dialog viu despre poezie, filosofie sau artă între mari oameni de cultură. Petru Cârdu este reprezentat în zeci de volume de antologii din țară și străinătate.

Vârșețul este al doilea cel mai mare oraș din districtul Banatul de Sud în Voivodina (Serbia). Dovezi arheologice din Vârșeț, Vatin, Mesic (*Mesić*) și Orașac atestă faptul că această zonă era locuită încă din neolitic. Municipality Vârșeț se întinde pe o suprafață de 800 kmp și are o populație de 54.369 locuitori (2002). Orașul de reședință avea 40.000 locuitori în anul 2002. Aici se află o importantă comunitate a românilor din Voivodina, care numără 5.913 locuitori și reprezintă 11% din populație (a doua ca mărime după cea din Alibunar). În 2005 România a deschis un consulat general aici.

În 1881 la Vârșeț locuiau 33.477 de persoane, din care 17.676 români, 7.704 germani, 4.292 sârbi, 1.444 maghiari, și 2.361 din alte etnii. Principalele drumuri europene care fac legătura între Belgrad și Timișoara trec prin Vârșeț. În plus, drumul Vârșeț – Cuvin – Smederevo - E 75 este de asemenea important. Există și un aeroport la școala de piloți de JAT. Datorită pantelor sale moderate și plăcute, Muntele Vârșeț, situat într-o câmpie monotonă, oferă condiții bune de recreație. Misa, partea sa superioară, situată în sudul masivului, este cel mai faimos loc pentru picnic a comunității din Vârșeț. Municipality este bogată în monumente arhitectonice. Unul

dintre acestea este Turnul Vârșețului din secolul al XVI-lea, care a fost distrus de mai multe ori, iar apoi reconstruit. Mănăstirea din satul Mesic, construită în secolul al XV-lea este centrul spiritualității sârbe din această parte a Banatului. În orașul propriu-zis este de remarcat *Primăria*, formată din trei clădiri, din care două în stil clasicist, construită în 1757. Palatul episcopal din Vârșeț, reședința episcopilor Banatului, este un monument istoric și de arhitectură din secolul al XVIII-lea. Acesta adăpostește o capelă cu iconostas, o librărie și o galerie de portrete a episcopilor de Vârșeț. *Konkordija* este o clădire stil clasicist construită în 1847 și cumpărată în 1852 din nevoia de spațiu a capelei *Sf. Roka*. Alte monumente din oraș sunt Catedrala Ortodoxă Sârbă și Catedrala Ortodoxă Română. În oraș există un lăcaș de cult român ortodox. Biserica Ortodoxă Română a ridicat această biserică la rang de catedrală a *Episcopiei Daciei Felix*.

Scena în limba română „Petru Cârdu” de pe lângă Teatrul Național *Sterija* din Vârșeț are ca Președinte al Consiliului Artistic pe prof. Ion Berlovan, iar Otilia Pescariu este coordonator. *Scena în limba română „Petru Cârdu”* a participat la numeroase festivaluri naționale și internaționale, au prezentat spectacole pe scenele românești din Serbia și România, bucurându-se de succes remarcabil, atât actorii, cât și regizorii. În luna octombrie 2013, cu ocazia jubileului, un deceniu de activitate și existență, s-a organizat la Vârșeț o expoziție de costume de scenă și populare și s-a prezentat spectacolul cu piesa *Neînțelegera*. A urmat o masă rotundă dedicată evenimentului, iar invitații au fost oaspeții din România – Teatrul *Al. Davila* din Pitești. Manifestarea în ansamblu ei a fost sprijinită de Departamentul Politici pentru Relația cu Românii de Pretutindeni. În septembrie 2013, Centrul de Cultură *George Apostu* din Bacău a adus actorii români ai Teatrului *Sterija* din Vârșeț la *Reuniunea Teatrelor Naționale din România și Republica Moldova*. Astfel, Centrul de Cultură *George Apostu* din Bacău a adus la cunoștința publicului iubitor de manifestări artistice din domeniul artelor spectacolului derularea unui nou parteneriat ce va avea ca obiectiv promovarea secției în limba română din cadrul Teatrului Național *Sterija*. Ivit în contextul fericit al evenimentelor legate de aniversarea Centenarului Unității Românești (1918-1920), pretextul este oferit de derularea la Chișinău a celei de-a V-a ediții a *Reuniunii Teatrelor Naționale din România și Republica Moldova*, în perioada 16-29 septembrie 2019. Un eveniment teatral de excepție, inițiat, din dor de limba română, de domnul Petru Hadărcă, director al Teatrului Național *Mihai Eminescu* din Chișinău, care privilegiază cultura și limba națională, singurele repere și certitudini identitare capabile astăzi să aglutineze întreaga românitate, dincolo de toate granițele pe care istoria le-a așezat între noi. Un element de noutate al programului din anul 2019 a fost oferit de prezența Teatrului Național *Sterija* din Vârșeț. Trupa de actori „*Scena Română*” din cadrul *Teatrului Național „Sterija” din Vârșeț*, a fost prezentă cu spectacolul *Adolescentul din duba cu sentimente de unică folosință*, după lucrarea cunoscutului dramaturg român Mircea M. Ionescu. Trebuie să menționăm faptul că această colaborare inedită, ce a reunit românitatea din Voivodina cu cele din România și din Republica Moldova, a fost

rodul diligențelor depuse de domnul Gheorghe Geo Popa, director al Centrului de Cultură *George Apostu* din Bacău, încă din perioada în care a deținut funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale. Spectacolul *Adolescentul din duba cu sentimente de unică folosință* a avut loc în *Sala Studio* a Teatrului Național *Mihai Eminescu* din Chișinău, pe data de 19 septembrie 2019, din distribuție făcând parte actorii Ionel Cugia, Monica Boldovină Bugle, Maribel Popa și Marina Valeria Jurca. Regia a purtat semnătura lui Iulian Ursulescu, iar scenografia a fost realizată de Sofia Lučić. Aportul financiar aferent derulării acestui proiect cultural a fost susținut, cu aceeași generozitate cu care o face de fiecare dată, de Societatea de Investiții Financiare *Moldova*. Această colaborare cu secția în limba română a Teatrului Național *Sterija* din Vârșeț se anunță a fi doar preambulul unui amplu proiect teatral conceput în cadrul Centrului de Cultură *George Apostu* din Bacău, intitulat *Triptic teatral românesc – Vârșeț-Cahul-Bacău*. Acest proiect a avut ca punct de plecare rezidența de teatru din luna noiembrie 2019 (Bacău) și s-a finalizat prin montarea spectacolului *America de acasă*, după lucrarea dramaturgului român Mircea M. Ionescu, producându-se astfel un spectacol ce a fost jucat inclusiv pe scena noului Teatru Republican *Bogdan Petriceicu Hașdeu* din Cahul (Republica Moldova), construit pe baza finanțării oferite de Guvernul României.

Despre activitățile culturale ale românilor din Serbia scrie cu dedicație colectivul redacțional al Revistei *Glasul Cerbiciei*, de unde se pot informa toți cei doritori.

În ultimii ani, sub auspiciile administrației locale, au avut loc și spectacole de păpuși și marionete în limba română. Astfel, în anul 2015 *Teatrul EDU* a realizat primul spectacol de păpuși pentru copii în limba română. Fondurile pentru acest proiect au fost aprobate în cadrul concursului pentru programe și proiecte care vizează păstrarea și dezvoltarea culturii comunităților etnice minoritare. Spectacolul care a fost creat în cadrul acestui proiect reprezenta prima dramatizare a basmului popular românesc *Piticul*, care ne spune povestea unui luptător mic, dar neobosit când este vorba de dreptate. *Acest spectacol este destinat în primul rând copiilor din mediul rural, care frecventează cursurile în limba română și nu au posibilitatea să viziteze instituțiile culturale, în mare concentrare în orașe, cu regularitate.* – spune Bojana Đorđević, autorul proiectului.

Piesa au văzut-o deja elevii Școlii Elementare *Olga Petrov Radišić* din Vârșeț, elevii Școlii Elementare *Moša Pijade* din Gudurica și elevii din Marcovăț, rămând a fi vizionată și de elevii școlilor din Râtișor și Vlačiovăț. Actorii piesei (distribuția) sunt Ivan Đorđević, Otilia Pescariu, Bojana Ivanov-Đorđević și păpușile *Teatrului EDU*.

Acestea sunt lucruri pozitive în domeniul cultural ce adună grupurile de români (moldoveni, bănățeni, tribali, moroșeni, aromâni, vlahi etc.) din jurul granițelor noastre și le oferă astfel o rază de soare, o speranță întârziată, un fior de recunoaștere a unei identități, a unui călduros „acasă”...

Surse: ris.org.rs; decenei.com; timpromanesc.ro; npsterija.rs; researchgate.net

Din istorie teatrului în limba română de la Vârșeț (Serbia) – În foto actorul Ieftimiu Ursulescu în spectacolul „Micii burghezi” (în rolul mecanicului Nil)

Monica Boldovină-Bugle, Neda Grubiša, Otilia Pescariu și Ionel Cugia – actorii la Teatrul românesc din Vârșeț

